

Olen Marjatta ja asun mummoni luona. Ylläni pidän mummin vanhoja vaatteita ja nailonhaalaria, joka jäi äidiltäni. Opintoni ovat kesken, enkä voi seurustella. Vaikka luokkakaverini usein kysyvätkin seurustelun aloittamisesta, en voi sitä tehdä. Välitunnilla eräs poika tarttui nailonhaalaristani kiinni ja ehdotti seurustelua. Pyysi johonkin kämppään illalla, suostuin tietenkin pojan ehdotukseen. Ymmärsin, että olin halunnut seurustella, ja että nyt se olisi vihdoin mahdollista. Peseydyin pihasaunassa ja laitoin ylleni nailonhaalarin. Kävelin pojan antamaan osoitteeseen. Siellä oli hylätty talo, jonka nuoret olivat ottaneet kämpäkseen. Menin sisälle, mutta poika ei ollutkaan siellä yksin, vaan oli ottanut ystäviään mukaan. Minulle tarjottiin alkoholia. Pojat naureskelivat ja lopulta menetin tajuntani. Aamuyöstä heräsin lattialta yksin. Pojat olivat käyttäneet minua seksuaalisesti hyväkseen ja kirjoittaneet spriitussilla ihoni kauttaaltaan täyteen pilkkaavia nimiä. Yksin ja sotkuisena puin nailonhaalarin ylleni ja itkin. Itkin hölmöyttäni, mutta tunsin kasvaneeni. Mummin en kertonut asiasta mitään, enkä vältellyt koulunkäyntiä. Koulussa pojat nauroivat minua ja näyttivät käsimerkkejä. Lopulta valmistuvin hyvin arvosanoin ja pääsin jatkamaan opintojani. Kuluivat vuodet ja päivät. Muutin takaisin paikkakunnalle. Kadulla minua käveli vastaan se sama poika, joka houkutteli minut kämpille hyväksikäytettäväksi. Mustan pipon alla sameat silmät olivat syvällä silmäkuopissa. Pojan kasvoissa näkyi epäonnistumiset, joita ei voinut peittää nauruun ja nimittelyyn, eikä hänellä ollut ystäviään mukana. -Hei, sanoin ja tartuin häntä ranteesta -olen Marjatta, jolla oli koulussa aina yllä nailonhaalari, jatkoin. Poika yritti poistua, mutta en päästänyt hänestä irti. Sanoin, että olen antanut kaiken anteeksi. Silloin poika murtui ja itki -Et sinä voi tehdä noin, sanoi poika ja irrottautui otteestani. Poika juoksi junan radan suuntaan. Muistin, että minäkin kävelin kämpiltä lähtiessä junaradan vieressä olevaa kävelytietä. Kuulin silloin äänen, että tule tänne. Muistin tehneeni niin kuin ääni sanoi ja kiskot kihisivät. Muistin vuosien jälkeen kaiken. En kuullut ääntä, mutta jokin voima työnsi minut kiskoille pojan perään. Kiskot kihisivät ja näin pojan seisovan kauempana kiskojen välissä. Juoksin niin kovaa kuin pääsin, mutta en kyennyt estämään poikaa. Sitten toisen kerran näin saman väläyksen. Kiskoilla seisojaksi suurikokoinen enkeli, joka heitti pojan ratojen välistä aitaan vasten ja juna jyskytti ohitsemme. Tavoitin pojan, joka nyyhkytti hiljaa mutta tuskallisesti. Otin hänestä kiinni eikä minulla ollut mihinkään kiire. Poika itki kaikki elämän epäonnistumiset ja menetyksensä nailonhaalariini. Olen Marjatta ja asun mummoni luona.